Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Qua ꝗ saluacōm hois a pdēis malis commissis et ī missis adrestituendū ipm̄ ad bona amissa: ꝑ quali⁹ ꝗ mō morbi procuranda eāt ī litas remedij. Hæc fiunt ut q⁹ ad culpā q̄ commisit restituat ad gratiam ꝑ satisfactōm et q⁹ ad penaz quam meruerat restituat ad gloriam ꝑ finalē libacōm. Que duo videlicet satisfactio ꝑ culpa cum restitutione ad gratiam et libacio a pena cum restitutione ad gratiam ꝗ ad gloriam continet summā hujusmodi salvacōnis ꝗ salutis. Que salvacio qm̄ ꝑ xpm̄ facta est. Videndū est primo de satisfactione q̄ xpus exhibuit deberet. ideo quia voluit ꝗ q̄ exhibuit et ꝑ ferre ꝑ salvacōe hōmis. Circa satisfactōm itaq̄z facta per xpm̄ ꝑ culpa hōis. Istam m̄ ordinem considerare videlicet satisfactōnis exigentia. sufficiens ac superflua sive superhabundans. Exigentia itaq̄z satisfactōis dependebat ex damnati hōmis indigentia et necessitate. Sufficiens ex parte satisfacientis dignitate congruens ex ordine iustitie. Superfluens ex largitate gratie. Indigentia g⁹ ꝗ necessitas hōis que exigebat satisfactōm habebat ad damnum ꝗ periculo sive culpe ꝗ causse que continebat ta grava mse. videlicet offensam trinsgressionis que mebat dinam. ꝗ Nadam deformatōis que mebat hōmis displicentiaz. et obligatōm reatus qui mebat penam ..